

**ST. NICHOLAS UKRAINIAN
ORTHODOX CHURCH**

376 Third Street, Troy, N.Y. 12180
Church (518) 274-5482; Hall 271-0894

www.stnicholasuoc.org

www.uocofusa.org

**СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!
СЛАВА НА ВІКИ!
GLORY TO JESUS CHRIST!
GLORY FOREVER!**

*Pastor: Rev. Paul Szewczuk
5 Crestwood Lane
Troy, N.Y. 12180
(518) 286-1141
e-mail: s05paul@aol.com*

**MARCH 13TH, 2011 - Tone 1.
ORTHODOXY SUNDAY**

9:00 AM –Divine Liturgy followed by our
Annual General Meeting.

Litia for the repose of +**Maria Fil**
offered by Vasyl & Tetyana Hayvanovych.

Litia for the repose of +**Mary Swedick**
Offered by Martin T. Schredick.

3 ПОСЛАННЯ СВ. АПОСТОЛА

ПАВЛА ДО ЄВРЕЇВ ЧИТАННЯ 11:24-26,

32-12:2 Браття, Вірою Мойсей, коли виріс, відрікся зватися сином дочки фараонової. Він хотів краще страждати з народом Божим, аніж мати дочасну гріховну потіху. Він наругу Христову вважав за більше багатство, ніж скарби єгипетські, бо він озирався на Божу нагороду. І що ще скажу? Бо не стане часу мені, щоб оповідати про Гедеона, Варака, Самсона, Ефтая, Давида й Самуїла та про пророків, що вірою царства побивали, правду чинили, одержували обітниці, паші левам загороджували, силу огненну гасили, утікали від вістря меча, зміцнялись від слабости, хоробрі були на війні, обертали в розтіч полки чужоземців; жінки діставали померлих своїх із воскресіння; а інші бували скатовані, не прийнявши визволення, щоб отримати краще воскресіння; а інші дізнали наруги та рани, а також кайдани й в'язниці. Камінням побиті бували, допитувані, перепилювані, умирали, зарубані мечем, тинялися в овечих та козячих шкурах, збідовані, засумовані, витерпілі. Ті, що світ не вартий був їх, тинялися по пустинях та горах, і по печерах та проваллях земних. І всі вони, одержавши засвідчення вірою, обітниці не прийняли, бо Бог передбачив щось краще про нас, щоб вони не без нас досконалість одержали. Тож і ми, мавши навколо себе велику таку хмару свідків, скиньмо всякий тягар та гріх, що обплутує нас, та й біжим з терпеливістю до боротьби, яка перед нами, дивлячись на Ісуса, на Начальника й Виконавця віри, що замість радості, яка була перед Ним, перетерпів хреста, не звертавши уваги на сором, і сів по правиці престолу Божого.

**THE EPISTLE READING IS ST. PAUL TO
THE HEBREWS 11:24-26, 32-12:2**

Brethren, By faith Moses, when he had grown up, refused to be known as the son of Pharaoh's daughter. He chose to be ill-treated along with the people of God rather than to enjoy the

pleasures of sin for a short time. He regarded disgrace for the sake of Christ as of greater value than the treasures of Egypt, because he was looking ahead to his reward. And what more shall I say? I do not have time to tell about Gideon, Barak, Samson, Jephthah, David, Samuel and the prophets, who through faith conquered kingdoms, administered justice, and gained what was promised; who shut the mouths of lions, quenched the fury of the flames, and escaped the edge of the sword; whose weakness was turned to strength; and who became powerful in battle and routed foreign armies. Women received back their dead, raised to life again. Others were tortured and refused to be released, so that they might gain a better resurrection. Some faced jeers and flogging, while still others were chained and put in prison. They were stoned; they were sawn in two; they were put to death by the sword. They went about in sheepskins and goatskins, destitute, persecuted and ill-treated—the world was not worthy of them. They wandered in deserts and mountains, and in caves and holes in the ground. These were all commended for their faith, yet none of them received what had been promised. God had planned something better for us so that only together with us would they be made perfect. Therefore, since we are surrounded by such a great cloud of witnesses, let us throw off everything that hinders and the sin that so easily entangles, and let us run with perseverance the race marked out for us. Let us fix our eyes on Jesus, the author and perfecter of our faith, who for the joy set before him endured the cross, scorning its shame, and sat down at the right hand of the throne of God.

ВІД ЙОАНА СВЯТОГО ЄВАНГЕЛІЯ **ЧИТАННЯ 1:43-51**

Наступного дня захотів Він піти в Галілею. І знайшов Він Пилипа та й каже йому: Іди за Мною! А Пилип із Віфсаїди походив, із міста Андрія й Петра. Пилип Нафанаїла знаходить та й каже йому: Ми знайшли Того, що про Нього писав був Мойсей у Законі й Пророки, Ісуса,

сина Йосипового, із Назарету. І сказав йому Нафанаїл: Та хіба ж може бути з Назарету що добре? Пилип йому каже: Прийди та побач. Ісус, угледівши Нафанаїла, що до Нього йде, говорить про нього: Ото справді ізраїльтянин, що немає в нім підступу! Говорить йому Нафанаїл: Звідки знаєш мене? Ісус відповів і до нього сказав: Я бачив тебе ще давніш, ніж Пилип тебе кликав, як під фіговим деревом був ти. Відповів йому Нафанаїл: Учителю, Ти Син Божий, Ти Цар Ізраїлів! Ісус відповів і до нього сказав: Через те віриш ти, що сказав Я тобі, що під фіговим деревом бачив тебе? Більш від цього побачиш! І Він каже йому: Поправді, поправді кажу вам: Відтепер ви побачите небо відкрите та Анголів Божих, що на Людського Сина підіймаються та спускаються.

THE GOSPEL READING IS FROM ST. JOHN 1:43-51

The next day Jesus decided to leave for Galilee. Finding Philip, he said to him, follow me. Philip, like Andrew and Peter, was from the town of Bethsaida. Philip found Nathanael and told him, We have found the one Moses wrote about in the Law, and about whom the prophets also wrote— Jesus of Nazareth, the son of Joseph. Nazareth! Can anything good come from there? Nathanael asked. Come and see, said Philip. When Jesus saw Nathanael approaching, he said of him, Here is a true Israelite, in whom there is nothing false. How do you know me? Nathanael asked. Jesus answered, I saw you while you were still under the fig-tree before Philip called you. Then Nathanael declared, Rabbi, you are the Son of God; you are the King of Israel. Jesus said, You believe because I told you I saw you under the fig-tree. You shall see greater things than that. He then added, I tell you the truth, you shall see heaven open, and the angels of God ascending and descending on the Son of Man.

MARCH 20TH, 2011- Tone 2.
2nd SUNDAY OF THE GREAT FAST
ST. GREGORY PALAMAS.
9:00 AM – Divine Liturgy
Litia for the repose of +Maria Fil
 offered by Rose & Tony Raczkowski.

**З ПОСЛАННЯ СВ. АПОСТОЛА ПАВЛА
 ДО ЄВРЕЇВ ЧИТАННЯ 1:10-2:3**

Браття, І: Ти, Господи, землю колись заклав, а небо то чин Твоїх рук. Загинуть вони, а Ти будеш стояти, всі вони, як той одяг, постаріють. Як одягу, їх зміниш, і минуться вони, а Ти завжди Той Самий, і роки Твої не закінчаться! Кому з Ангелів Він промовив коли: Сядь праворуч Мене, доки не покладу Я Твоїх ворогів підніжком ногам Твоїм! Чи не всі вони духи служебні, що їх посилають на службу для тих, хто має спасіння впадувати? Через це подобає нам більше вважати на почуте, щоб ми не відпали коли. Коли бо те слово, що сказали його Ангели, було певне, а всякий переступ та непослух прийняли справедливу заплату, то як ми втечемо, коли ми не дбали про таке велике спасіння? Воно проповідувалося спочатку від Господа, ствердилося нам через тих, хто почув.

**THE EPISTLE READING IS FROM ST.
 PAUL TO THE HEBREWS 1:10-2:3**

Brethren, He also says, In the beginning, O Lord, you laid the foundations of the earth, and the heavens are the work of your hands. They will perish, but you remain; they will all wear out like a garment. You will roll them up like a robe; like a garment they will be changed. But you remain the same, and your years will never end. To which of the angels did God ever say, Sit at my right hand until I make your enemies a footstool for your feet? Are not all angels ministering spirits sent to serve those who will inherit salvation? We must pay more careful attention, therefore, to what we have heard, so that we do not drift away. For if the message spoken by angels was binding, and every

violation and disobedience received its just punishment, how shall we escape if we ignore such a great salvation? This salvation, which was first announced by the Lord, was confirmed to us by those who heard him.

**ВІД МАРКА СВЯТОГО ЄВАНГЕЛІЯ
 ЧИТАННЯ 2:1-12**

Коли ж Він по кількох днях прийшов знов до Капернауму, то чутка пішла, що Він удома. І зібралось багато, аж вони не вмещалися навіть при дверях. А Він їм виголошував слово. І прийшли ось до Нього, несучи розслабленого, якого несли четверо. А що через народ до Нього наблизитися не могли, то стелю розкрили, де Він був, і пробравши, звісили ложе, що на ньому лежав розслаблений. А Ісус, віру їхню побачивши, каже розслабленому: Відпускаються, сину, гріхи тобі! Там же сиділи дехто з книжників, і в серцях своїх думали: Чого Він говорить отак? Зневажає Він Бога... Хто може прощати гріхи, окрім Бога Самого? І зараз Ісус відчув Духом Своїм, що вони так міркують собі, і сказав їм: Що таке ви в серцях своїх думаєте? Що легше: сказати розслабленому: Гріхи відпускаються тобі, чи сказати: Уставай, візьми ложе своє та й ходи? Але щоб ви знали, що Син Людський має владу прощати гріхи на землі, каже розслабленому: Тобі Я наказую: Уставай, візьми ложе своє, та й іди у свій дім! І той устав, і негайно взяв ложе, і вийшов перед усіма, так що всі дивувались і славили Бога, й казали: Ніколи такого не бачили ми!

**THE GOSPEL READING IS FROM ST.
 MARK 2:1-12**

A few days later, when Jesus again entered Capernaum, the people heard that he had come home. So many gathered that there was no room left, not even outside the door, and he preached the word to them. Some men came, bringing to him a paralytic, carried by four of them. Since they could not get him to Jesus because of the crowd, they made an opening in the roof above

Jesus and, after digging through it, lowered the mat the paralysed man was lying on. When Jesus saw their faith, he said to the paralytic, Son, your sins are forgiven. Now some teachers of the law were sitting there, thinking to themselves, Why does this fellow talk like that? He's blaspheming! Who can forgive sins but God alone? Immediately Jesus knew in his spirit that this was what they were thinking in their hearts, and he said to them, Why are you thinking these things? Which is easier: to say to the paralytic, 'Your sins are forgiven,' or to say, 'Get up, take your mat and walk'? But that you may know that the Son of Man has authority on earth to forgive sins. He said to the paralytic, I tell you, get up, take your mat and go home. He got up, took his mat and walked out in full view of them all. This amazed everyone and they praised God, saying, We have never seen anything like this!

MARCH 27TH, 2011 - *Tone 3.*

**3rd SUNDAY OF THE GREAT FAST
VENERATION OF THE HOLY CROSS.**

9:00 AM –Divine Liturgy

Litia for the repose of +**Maria Fil**

offered by John & Melanie Suchowacki.

APRIL 2ND, 2011

+*Soul Saturday*

9:00 AM – Divine Liturgy

Молитва св. Єфрима Сирина

Господи і Владико життя мого! Духа лінивства, безнадійності, владолюбства

і пустомовства не дай мені. (земний поклін)

Духа ж чистоти, смиренності, терпеливості і любови дай мені, рабові Твоєму. (земний поклін)

Так, Царю! Дай мені бачити провини мої і не осуджувати брата мого, бо Ти Благословенний на віки вічні. Амінь
(земний поклін)

The Prayer of St. Ephraim the Syrian

O Lord and Master of my life, a spirit of idleness, despondency, ambition, and idle talking give me not. (Prostration).

But rather a spirit of chastity, humble-mindedness, patience, and love bestow upon me Thy servant. (Prostration).

Yea, O Lord and King, grant me to see my failings and not condemn my brother; for blessed art Thou unto the ages of ages. Amen. (Prostration).

Then twelve “reverences” (bows from the waist with the sign of the Cross). With each one we say: O God, cleanse me a sinner. And then the entire prayer: O Lord and Master of my life, a spirit of idleness, despondency, ambition, and idle talking give me not. But rather a spirit of chastity, humble-mindedness, patience, and love bestow upon me Thy servant. Yea, O Lord and King, grant me to see my failings and not condemn my brother; for blessed art Thou unto the ages of ages. Amen.

ANNOUNCEMENTS

- 1. Sunday, March 13th:** please attend our Annual General Meeting of St. Nicholas church. Please check beforehand to make sure dues are paid to ensure you can have a vote.
- 2. Monday, March 21st and Tues. 22nd:** please join us to raise funds by making varenyky/pyrohy in the church hall.
- 3. GREAT LENT 2011** Saint Andrew’s Capital District Orthodox Clergy Association is sponsoring its Annual Lenten Mission Vespers: **March. 13-** Orthodox Sunday, 5 p.m. St. Basil (Watervliet) Guest Homilist: Brother Christopher (Savage) – New Skete; **March. 20** - St. Gregory Palamas, 5 p.m. St. George (Schenectady); **March. 27** -Holy Cross Sunday, 5 p.m. St. Basil (Troy); **April. 3** - St. John/Ladder, 5 p.m. tba; **April. 10** - St. Mary of Egypt, 5 p.m. Christ the Savior (Milton.); **April. 17** - Palm Sunday, 5 p.m. New Skete Monastery. (Cambridge, NY).

SERMON

Починаючи з IX століття, перша неділя Великого посту в Православній Церкві називається Неділею Торжества Православ'я. Сьомий Вселенський собор, який відбувся тоді, раз і назавжди ствердив вчення про шанування святих ікон і молитовне поклоніння їм. У постанові святих отців говориться, що честь, яку ми віддаємо святим іконам, належить не дощці, а зображеному на ній святому лику; що молитовне поклоніння належить першообразу, тобто, вклоняючись святій іконі, ми вшановуємо того небесного покровителя і молитвеника, який на ній зображений. Вчення про святі ікони було завершенням формулювання православних вірувань, заснованих на Божественному Одкровенні, на вченні апостолів, переданні святих отців. Тому й нинішнє свято отримало назву «Торжество Православ'я». Звернімося тепер до святих ікон. Хто ж перший почав зображати Господа, Божу Матір, святих угодників, котрих ми бачимо у храмах, маємо вдома? Перші зображення не були результатом рук людських. Сам Господь Ісус Христос залишив відбиток свого пречистого лика на обрусі, полотні, й послав це зображення Едеському князеві Авгарію, щоб зцілити його від хвороби.

Невидимий і незбагнений Дух Святий, прийнявши образ голуба, у цьому образі свідчив слово Бога Отця, що в Йордані хрестився Бог Син. Він же прийняв образ видимих вогненних язиків, зійшов у цьому вигляді на святих апостолів у день П'ятдесятниці, давши їм владу проповідувати, відпускати і в'язати гріхи людські. Першим із людей, хто дав нам приклад зображення на іконі, був святий євангеліст Лука. Він написав образ Богоматері, про котрий Сама Пречиста сказала: «З цим образом перебуватиме благодать Моя і сила». Таким є початок зображень Господа Ісуса, Бога Духа

Святого, Божої Матері. Чому ж було не

наслідувати цей приклад? Як можна було не зображати християнам чесний Хрест, на якому був розіп'ятий заради нашого спасіння Христос, і котрий став знаряддям нашого спасіння? Воскрес Ісус із гробу. Як було не показати першим християнам, що відкритий гріб - знак не тільки смерті, але й воскресіння після неї? Будучи безгрішним, Господь поніс на Собі наші гріхи. Він дійсно Агнець Божий, Котрий взяв на Себе гріхи світу (Ін. 1, 29), і ніщо не перешкоджало християнам зображати для нагадування цього Агнця або Пастиря, Котрий несе на Своїх плечах вівцю. З найперших часів місця молитовних зібрань християн відзначалися особливими зображеннями: то святого Хреста, то Агнця, то Пастуха, то риби (бо букви грецького найменування її є початковими літерами Імені Ісуса Христа), то трапези з переломлюванням хліба. Іконописні зображення отримали широке поширення особливо тоді, коли свята християнська віра перемогла поганський світ і стала поширюватися.

Чи потрібні нам святі зображення? Чи ми можемо і без них духом та подумки підноситися до Бога, до неба? Якщо в буденному житті нам необхідно нагадувати про наші земні обов'язки, то тим більше, в житті духовному, ми потребуємо нагадування про наших небесних молитвеників. При нашій марноті, неухважності й огрубінні, при всій нашій плотськості зображення святих надзвичайно необхідні. Багато хто знає, як часто лише вид святої ікони стримував людей від пороку чи злочину. На святих іконах, як у живих ликах, зображено шанованих нами молитовників та заступників перед Богом. Розглядаючи картину, ми милуємося не полотнищем, на якому вона зображена, а нею самою. Читаючи написане чи надруковане, ми думаємо не про папір, а про те, що на ньому написано. Розглядаючи

фотографію, цікавимося особами, зображеними на ній, а не плівкою.

Те ж саме можна сказати і про ікони. Шануючи ікони, ми шануємо прославляємо святих, підносячись думкою до неба і до того угодника Божого, нашого молитвеника й заступника, який живе там. Чи варто говорити про чудотворність святих ікон, про чудесну дію багатьох із них, особливо ікон Пресвятої Богородиці? Краще подякувати Богові, Його Пречистій Матері і всім святим за милість, молитви та співчуття до нас, грішних. Чудотворні дії багатьох ікон - чи не найкращий доказ їхньої святості й необхідності для нас? Прославимо Господа і всіх Його святих в їхніх іконах. «Пречистому Твоєму образу поклоняємося, Благий, просячи прощення гріхів наших... радістю наповнив єси все, Спасе наш, прийшовши спасти світ». Амінь.

Brothers and sisters, it is by the grace of the Holy Spirit that we can come today to celebrate this feast day for the Sunday of Orthodoxy. Let us think together a little about the meaning of this feast. At the end of this service we will read from the Synodikon of the Sunday of Orthodoxy. In that document, we will be told that the Church of God does not consist in buildings, but in the faithful who come together to worship God in those buildings. The Kingdom of God is manifested first and foremost in the hearts of the faithful, in the community of the faithful who have opened their hearts to one another. On the Sunday of Orthodoxy we think celebrating the triumph of the holy icons. We recall those years long ago when people wanted to destroy the icons and remove them from the churches and from people's homes. But what was the real problem in those times? What is it that we finally triumphed over, in that this Sunday is called "the Triumph of Orthodoxy?" It was, of course a victory over all of the ancient heresies; but all of those ancient heresies and most of the

modern ones can be seen in the actions of those who were against the holy icons.

A major part of the problem was that some people had begun to think that the material universe, the things that were created were somehow evil or in opposition against the spiritual. Even the human body, some of them thought, was evil and was in opposition to the soul. They began to teach that the soul is somehow a prisoner in the body, that the body is a prison which opposes the salvation of the soul and tries to keep it in bondage. They forgot that God had created all of material things. Some people misused the Scripture and mixed it with pagan philosophies to teach that the soul is a prisoner of the body, and many thought that the creation of the material universe was either a mistake or an act of malevolence. Not all the iconoclasts were members of the Gnostic sects that taught these things, but their opposition to holy icons was inspired by them to some degree.

Among those early false teachers, some wanted to destroy all of the ancient medical literature, because they considered it a sin to treat the body with medicines. They thought that the sooner the body was destroyed, the better because then the soul would be free from the body. So they did not want to have medicine, and some of them considered medical doctors to be evil. It was through the efforts of the monastics and teachers of the early Church that all of this ancient medical literature was copied and preserved for us. A medical system began to take shape within the Church already in the time of the Holy Apostles. The understanding given to us by the holy icons is that all those things created by God are good and that God created the material universe also. He created the human body and therefore the human body is not evil and not the enemy of the soul, but it is the partner of the soul, to work together for the mutual salvation of each, something like the way that a husband and wife are supposed to work together for their mutual salvation. The

body and the soul work together as one for the salvation of the whole person.

We understand then that the created material universe has the blessing of God and that our love and respect for the created material universe is taught to us by the holy icons. You see when we reverence an icon, we say that the veneration that we give to the icon passes over to the one who is portrayed in the icon. Since man is created in the image or icon of God, the veneration of icons teaches us that, since every human being is the icon and likeness of God, we should have a reverence for every other human being. We must have this reverence regardless of what race, nationality or religion the person is. It may be that the image of God is more darkened in some than in others, but our attitude toward other humans, like our veneration of icons, passes over to the prototype, to God Himself. Thus, if we have hatred or condescension toward another human being, this attitude is reflected upon our relationship with God. If we have love and compassion toward other human beings, this also passes over to the prototype, to our relationship with God. But this reverence is not just for human beings. Those who were opposed to the icons did not want any material representation of the saints or of our Lord Jesus Christ. But our Saviour had appeared in a material, physical body. And we are told by the Apostle that we see the things of God in the things that are created [Rm.1:20]. "The heavens," the Prophet says, "proclaim the glory of God" [Ps.19:1-4]. Every created material thing can reveal to us something about God, about His love and about His compassion. When we see the spring blossoming of flowers and all the beauty of nature around us, surely we are seeing an icon of God also in this beauty and in the grace of this beauty that touches the earth.

So when we talk about the triumph of Orthodoxy, we are not just speaking of the victory of those who wanted to keep the icons and understood that the icons were also a form

of the Holy Scripture, rather, we are speaking also of the understanding that the icon teaches us that matter itself can be grace-bearing, that God can bestow His grace upon and through material things. From this we understand that the human body is sacred as are all the things God created. This is really what the Triumph of Holy Orthodoxy is about: to teach us to understand and reverence all the things that God created and to reverence our fellow human beings as icons of God. We are called to the realisation that God sometimes works miracles through material things, so that we do not forget that He was the One Who created them in the beginning, and that He blessed them and said they were very good.

This feast testifies to us and reminds us that God sometimes works His miracles through holy relics in order to confirm the Resurrection of the body, and through icons in order to teach us so that we not fall into the heresy of thinking that the human body is evil. Moreover, the material universe is not evil nor may we misuse and abuse the things that were created in this universe. Rather, we should treat them like a sacred trust. All that God has made, both the spiritual and the material, we should reverence and use with care and with diligence. This is the greater reality of what the Triumph of Holy Orthodoxy and the re-establishment of the holy icons is about. Icons are also a testimony that our Lord Jesus Christ truly took on the flesh and became the Son of Man, although He was the Son of God, in order to reunite us with God. We portray Christ our God in icons because He appeared in the flesh and took on the material body, and so blessed and sanctified it and taught us that the human body is also blessed and sanctified. Let us, then, venerate the image of God in our fellow human beings and not merely offer an empty veneration of holy icons simply as something that we are enjoined to do when we enter the church. To worship God in Orthodox fashion is to open our hearts to humanity and to cherish and nourish the world in which we live.

